

חידות פיצוחים א ב לפרשת בהעלותך

- א – תחילת ציווי פסח שני (איש איש),
 ב – כשאתה מדליק (בהעלותך), אחר הצהריים (בין הערביים), לא עשה פסח (בדרך רחוקה), התוקעים (בני אהרון הכהנים),
 ג – חייב בפסח (גר),
 ד – מידת מרחק (דרך שלושת ימים), אוספים אותם (דגי הים),
 ה – האספסוף (התאו תאוה), שאלת משה (האנכי הריתי?), משה כמעט מבקש ('הרגני נא הרג'),
 ו – אהרון הרים (וינף אהרון אותם תנופה),
 ז – תוקעים עליהם (זבחי שלמיכם), מאכל (זרע גד), מאוס (זרא),
 ח – זמן ההתחלה והסוף (חמש שנים, חמישים שנה), עשויות מקשה (חצוצרות), הדגים במצרים (חינם!), אכלו במצרים (חציר), ערמות (חמרים), נביא רגיל (בחלום),
 ט – אנשים היו (טמאים לנפש אדם), הוא יהיה חייב כרת (טהור [אם לא עשה פסח]), ד' דיבר (טוב על ישראל),
 י – אבר (ירך [ירכה]), החנייה הארוכה (ימים), נושאים אותו (יונק), לא קצרה (יד ד'),
 כ – _____ תעשה ללוויים (ככה), בלילה על המשכן (כמראה אש), העם היו (כמתאוונים), הצעת יהושע (כלאם),
 ל – מבוגר יכול (לשמור משמרת), טענת הטמאים (למה נגרע?!), המן בטעם (לשד השמן),
 מ – המנורה עשויה (מקשה זהב), מקום (מדבר סיני), חלק ממצוות פסח שני (מצות, מרורים), תפקידי החצוצרות (מקרא העדה, מסע את המחנות), הארון מחפש (מנוחה), בנ"י שאלו (מי יאכילנו בשר?), כלי טוחן (מדוכה), התנבא (מידד),
 נ – עולים (נרות), הלוויים הם (נתונים נתונים), אם בני ישראל יתקרבו לקודש (נגף), באחת בלבד (נשיאים),
 ס – הזקנים עמדו (סביבות האוהל), הענן (סר מעל האוהל),
 ע – הוראת משה לטמאים (עמדו ואשמעה), גם בפסח שני היא שלמה (עצם), כיסוי המשכן (ענן), מאוד יפה (עין הבדולח), מאכל (עוגות), משה (ענו), נאמן (עבדי משה),
 פ – גם הוא פקשה (פרחה), הלוויים הם במקום (פטרות כל רחם בכור כל), מוזכר בפרשה (פסח), משה אהרון ומרים קיבלו נבואה (פתאום), נבואת משה (פה אל פה), מקום אחרון בפרשה (מדבר פארן),
 צ – כשבא - מריעים (צר צורר),
 ק – חניית הנוסעים הראשונים (קדמה), בנסיעה אומרים (קומה ד'), אכלה אש (קצה המחנה),
 ר – תוקעים בהם (ראשי חודשיכם), מדיני (רעואל),
 ש – במנוחה אומרים (שובה ד'), ירק (שומים), מרים דמתה ל(שלג),
 ת – הלוויים השתמשו בו – (תער), הלוויים היו (תנופה), שם שקעה האש (תבערה),

ש ב ת ש ל ו ם ו מ ב ו ר ר 7